

מסורת הש"ס

- ↑ [מוספתא פ"ג ה"ה], ↑ [קדושין ז' יט"ג], ↑ [נמנוח מ"ב, ד] ו"ז ל"ו"ר], יוחנן אמר המול וכו'.
- ↑ נדרים לא: [יבמות ע"ג].
- ↑ נדרים שם יבמות שם, ↑ [נפקח כ"י ביה ופקרת.
- ↑ יב"ק, ח] ונ"י תוספות לקמן כט. ד"ה אכל לא.
- ↑ [נזגמחו בנדרים מ"א].
- ↑ [יבמות] שמוספות טוטה"ב.
- ↑ ד"ה ור' יוחנן, כ] ונ"ע מוספות יבמות ע"ג. ד"ה שאני ע"ש השע ונבדריס הר"ן יד: במשנה ד"ה קונס שאני ימן ונ"ע מוספות נמכות נט. ד"ה קונס.
- ↑ [נ"ל דמה"ל כמאן דלא מה"ל], מ] ז"ל א"כ.
- ↑ מהרש"ל ומהר"ם,

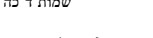

תורה אור השלם

- ↑ וְאִמָּר אֶלְהֵם אֵל אֲבָרְהָם וְאֵתָהּ אֵת בְּרִיתִי תִשְׁמֹר אֶתָּה וְיִרְדָּךְ אֶתְּךָ לְדֹרֹתֶם:

בראשית יז ט

- ↑ וְכִי יִגְדַּר אֶתְּךָ יָרָד וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה הַמּוֹלֵל לוֹ כָּל יָרָד וְאֵן יִקְרָב לַעֲשׂוֹת וְהָיָה כְּאֹרֶחַ הָאָרֶץ וְכָל עַרְלָא לֹא יֵאבֵל בּוֹ: שְׁמוֹת ב' מֵחַ הַמּוֹל יְמוֹל לִילֵיד בֵּיתְךָ וּמִקֵּדָת כִּסֵּף וְהָיְתָה בְּרִיתוֹ בְּבִשְׂרָבֶם לְבְרִית עוֹלָם: בראשית יז י
- ↑ וְתִקַּח צִפְרָה צֶרֶת וְתִכְרַת אֶת עַרְלֹת בְּנֶהּ וְתַעַב לְרַגְלֶיהָ וְתֹאמַר כִּי יִחַן דָּמִים אֶתָּה לִי: שְׁמוֹת ד' כה

הגהות הב"ח

- ↑ תוס' ד"ה איכא וכו' א"כ כתיבי תשמור לכא:

לעזי רש"י

פינדרא[[] פוניטור []]. נקב.

מוסף רש"י

בערלי ישראל. לענין נדר מולין ניהו דהלך אחר לשון זון אלס ושתאלס לא קרי לה ערלס ועובדי כוכבים לא קרי להו מולין (יבמות שם). במחיל עובדי כוכבים. דעכלל ערלס הן. ערלי ישראל עכלל מולס הן כגון שמתו אחיו מתמת המילה (נדרים א:).

רבינו חננאל

עובד כוכבים כלל כלל לא ימול והתניא עיר שאין בה דרפא ישראל ויש בה [ורפאן] עובד כוכבים ודרפא כותי ימול עובד כוכבים ואל ימול כותי דברי ר"מ ופרקי' כי קטן שרי ר"מ ברופא עובד כוכבים מומחה דלא מרע נפשיה דחייש דלמא מטיק עליה שם רע ואומרים דקטיל לאינשי וכן כי אתא רב דמיא אמר עובד כוכבים אם היה דרפא מומחה לרבים מותר: הא דתניא ישראל מל כותי אבל כותי לא ימול ישראל מפני שמל לשום הר גזרים דברי רבי יהודה אוקימנא דברי יהודה הנשיא דסבר מנין למילה בעובד כוכבים שהיא פסולה שנאמר

ואתה את בריתי תשמור א) אתה ולא כותי וכ"ש עובד כוכבים ועוד כתיב ועשה פסח לה' הוא שכשר

למול אבל עובד כוכבים לא ורבי יוסי חולק עליו ואומר וכו' היכן מצאנו בתורה מילה לשמה אלא

רופא מומחה. לא מרע נפשיה לשוייה כרות שפכה: אלא לעולם

איפוך כדאפיקין מעיקרא. דלרבי יהודה כותי אסור ועובד כוכבים מותר דעובד כוכבים אין דרכו למול בניו לשם עבודת כוכבים ולשפיכות דמים לא חייש הואיל ואחרים על גביו: ודקשיא לך דרבי

יהודה אדרבי יהודה. דפסיל מילת עובד כוכבים מגזירת הכתוב [וכו:]: ההיא ר' יהודה הנשיא היא: **מ"ט דרבי יהודה**. צר פלוגתא דרבי יוסי דפסיל כותי: **לס' המול** ועשה פסח לה' המול וגו' ודריש ציה מילה לשמה הלכך כותי פסול דמל שלא לשמה אצל עובד כוכבים לא מהיל אלא אדעתא דישראל שאומר לו מהול והיינו לשמה: **המול ימול**. רבואה הוא: **נפסח כתיב**. לה' דקרא אפסח קאי שמתא עשייתו לשמה: **ואתה את צריפי שמור**. וזרעך אחרוך ולא עובד כוכבים: **המול ימול**. קרי ציה המל ימול מי שהוא מהול ימול אחרים: **גבגוני**. אומה מהולה: **קונס שאני נהנה לערלים**. מה שאני נהנה מן הערלים אסור עלי בקונס וקונס הוא **ששון הקדש**: **שמתו אחיו מתמת מילה ולא מהלוסו**. לה שאל ימות: וספק. ע"י שליח: **וספרס**. אמרה לאחר וכרת: **במתני' מסתרפאין מהן** מקצלין מהן רפואה: **ממון ונפשות** גגמרא מפרש: **ואין מסתרפין מהן ככל מקוס**. אפילו בשצילי רה"ר שעובדין שם מדיר שמה יחתוך לוארו בתער: **גמ' רפוי נפשות נחנס**. כלומר מעלתו ומנפשו הוא עושה כמו אם יש את נפשכס (בבבאשית כג) נדעתכס: **בשכר**. לא קטיל דחייש להפסקא דאגריה: **ריפוי ממון מכה שאין צה סכנה**. שיכול העובד כוכבים לקלקלו שתכאז לו יותר ויוציא ממון לרפאות: **ריבדא דכוסילתא**. כלי אומן המקיז ככתפים. ריבדא מכת הכלי וצלע"ו פיינדר"א. כלומר אי כבדא לי ריבדא דכוסילתא שקיזי לי אומן ישראל לא אמינא לעובד כוכבים לאסוייה להעציר הכאז דאסור למסור גופו ציד עובד כוכבים: **ריפוי נפשות גופו**. ואפי' אין סכנה בדבר:

סכר

למאן דאמר אשה לא והכתיב ויתקח צפורה צר קרי ביה ויתקח והכתיב ותכרות קרי ביה ותכרת דאמרה לאיניש אחרינא ועבד ואיבעית אימא אתיא אידיה ואתחלה ואתא משה ואגמרה: **במתני'** ימתרפאין מהן ריפוי ממון אבל לא ריפוי נפשות ואין מסתרפין מהן ככל מקום דברי רבי מאיר וחכמים אומרים וברה"ר מותר אבל א) לא בינו לבינו: **גמ'** מאי ריפוי ממון ומאי ריפוי נפשות אילימא א) ריפוי ממון בשכר ריפוי נפשות בחנם ליתני מתרפאין מהן בשכר אבל לא בחנם אלא ריפוי ממון דבר שאין בו סכנה ריפוי נפשות דבר שיש בו סכנה והאמר רב יהודה אפילו ריבדא דכוסילתא לא מתסינן מינייהו אלא ריפוי ממון בהמתו ריפוי נפשות גופיה והיינו דאמר רב יהודה אפילו ריבדא דכוסילתא לא מתסינן מינייהו אמר רב חסדא אמר מר עוקבא אבאל אם אמר לו סם פלוני יפה לו סם פלוני רע לו מותר סבר

קפרין מנדרים למ"ד המול ימול דלמא שאני נדרים דהלך צהן אחר לשון בני אדם והתם נמי דקפשטי מקרא קרא ל"ל הא אמר בנדרים הלך אחר לשון בני אדם י"ל דהתם מפיק ליה מקרא כי לא נתצטר לכו לשון בני אדם אס לא מן הפסוק וכיוצא צוה איכא צפ"ק דפסחים (דף ג.) והא קמ"ל דאזר כוכבים אור הוא ונפקא מינה לנודר א) אי נמי שפיר פריך קראי אהדדי דהתם נפיק מקרא דכל העובדי כוכבים ערלים ואין מילתם חשוכה לקרותה מילה וקשה למאן דסבר למימר דהוי ערבי וגבגוני ככלל מהולים: **איבא בינייהו אשה**. תימנה אמאי לא אמר איכא צינייהו מומר לערלות לעיל מפני שאינו חפץ לקשור ה"נ נימא שאני צר מילה כיון שאינו חפץ לימול ולמ"ד המול ימול איכא דאמרי לעיל אע"ג דלא מהילי כמאן דמהילי דמו ואזרי" דמומר לערלות מיהו צר שמירת צרית הוא אלא שאינו חפץ אצל מיהו צר שמירת צרית הוא אס יחפוך וגביטין גבי קשירה הכי קאמר כל שאינו בקשירה כלומר שאינו מקיים מצוות וקשרתם אינו ככלל וכתצבת וזה מצטל מצוות קשירה מעליו: **אשה לאו בת מיצה היא**. יש לפסוק כרצ ואין אשה כשרה למול דאף על גב דרצ ורבי יוחנן הלכה כרבי יוחנן צהא הלכה כרצ דצרייתא דרבי יהודה הנשיא קיימא כיוותיה אצל צה"ג פסק דאשה כשרה למול ולרצ דאמר אינה כשריה למול צריך לפרש בצרק קמא דקדושין (דף כט.) דמזרין אותו ולא אותה למדרש שאינה חייבת למול צנה היינו לצקס למהלו:

אין מעמידין פרק שני עבודה זרה

כו. ברופא מומחה. ואפילו אינו מומחה למילה לא מרע נפשיה

ככל דצר שיתעסק צו: **וכי היכן מצינו מיצה לשמה**. הכא משמע דלרבי יהודה אע"ג דצעי מילה לשמה מסקינן דמכשר לה

צעוד כוכבים ומימה מ"ש מגט דצעין לשמה ופסלינן כתיבת עובד כוכבים בגט פ' [המצביל] (גיטין

דף כג. ושם ד"ה עובד כוכבים) משום דעובד כוכבים אדעתא דנפשיה קעביד וי"ל דלא דמי דלעולם עובד כוכבים סתמא קא עביד גבי מילה דסתמא לשמה קאי כל זמן שאינו עושה לשם הר גזרים אס כן צעובד כוכבים דסתמא קעביד כשרה אצל גט אשה סתמא לאו לשמה דסתם אשה לאו לגירושין עומדת הלכך גט צעובד כוכבים פסול והלכך צריך שיפרש כותב הגט בתחלת הכתיבה אני כותב לשם פלונית והוא הדין כס"ת צריך שיאמר בפירוש בתחלת הכתיבה אני כותב לשם תורת ישראל והאזכרות לשם קדושה דסתמא לאו לשמו קאי וכן משמע פרק הניזוקין (גיטין דף מד:) ואזכרות שלו לא כתבתי לשמן משמע לא פירשתי לשמן דאי סתמא כשר עד שיפרש שלא לשמן היה לו לומר כתצבים שלא לשמן וכן משמע נמי צפרק השולח (שם דף מה:) גבי רשב"ג שהמיר צניידן ליקח ספרים מעובד כוכבים ומקשה ורשב"ג עיבוד לשמן צעי כתיבה לשמן לא צעי ומדפסיל כתיבה צעובד כוכבים ש"מ דסתמא לאו לשמן דאי סתמא לשמן ליתכשר כמו צמילה וא"ת כיון דסתמא לאו לשמן א"כ פרק השולח (שם דף מה:) גבי ס"ת תפילין ומוחוות שכתבן מנין מסור עובד כוכבים ועבד אשה וקטן וכוטי ישראל מומר פסולים שנאמר וקשרתם וכתצבתם כל שיטנו בקשירה יטנו כתיבה למה לי קרא תיפוק ליה דעובד כוכבים סתמא עביד וסתמא פסול י"ל דתני עובד כוכבים אגב אשה וקטן דה"נ תנא מין דנלאו קרא פסול משום דסתמא לעבודת כוכבים: **דבררה תורה כלשון בני אדם**. אומר ר"י דמאן דאית דאית ליה הכא דצרה תורה כלשון בני אדם יכול להיות שאינו חולק על השצ תשיב ועל הוכח מוכיח וכיוצא צהן דדרשינן להו (צ"מ דף לא.) דלא אשכחנא תנא דפליג ורביאיה דר"ש אמר פרק מנזילת האשה (כתובות דף קו:) על העצט תעציטנו דצרה תורה כלשון בני אדם ור' שמעון גופיה דריש צפ"ק דר"ה (דף מ.) עשר תעשר וזרין עיין דצבר דמלזיה טעס אומר התלמוד פעמיס כן ופעמיס ק' א) ה"ג **ק'ונם שאני נהנה**. ולא גרס ציו"ד דא"כ הוי דצרים שאין צהס ממש ואין חל כדאמרין כנדרים (דף טו.) גבי שאני ישן א) **א"מא אע"ג א** (ד"א מה"י **כמאן דמה"י**) דמו. תימנה מאי

רבינו חננאל(המשך) כותי כיון שהוא מהול מל והולך עד שתצא נפשו ואמרין מאי טעמא דר' יוסי דכתיב המול ימול ליד ביתך וגר' המול ימול מכל מקום ואפילו כותי: אייתר מנין למילה בעובד כוכבים שהיא פסולה משום רב אמרי ואתה את בריתי תשמור ר' יוחנן אמר מהכא המול ימול ליד ביתך פ"י המהול ימול לאפקי עובד כוכבים דלאו מהול הוא: ואמרין מכדי רב ור' יוחנן תרייהו פסלי בעובד כוכבים מאי בינייהו ואמרין ערבי מהול וגבגוני פ"י גבגוני מוכי אברהם הם ומהולים ושוכנים בהוי גבגונים לפיכך נקראים גבגונים לרב אפילו אלו שהן מהולים פסולין דלאו בני ברית הן ור' יוחנן אמר כיון שמהולין הן שרי. ומקשינן וכי מולי עובדי כוכבים מהולין נקראין והתנן האומר קונם שאני נהנה לערלים מותר בערלי ישראל ואסור במולי עובדי כוכבים הנה ערלי ישראל וכו' הנה ערלי ישראל מולין הן חשובין ויהאך אוסר ר' יוחנן. אלא אשה איכא בינייהו רב אסר אשה למול דלאו בת ברית היא ור' יוחנן שרי דאשה כדמהילא דמאי. ומקשינן לרב איני והכתיב ויתקח צפורה צר ורחי קרי ליה ותקח כלומר עשתה אחרים שיקחו וכן פ' ותכרת. איבעי תימא צפורה אתחלה ומשה רבינו גמר המילה: **במתני'** של ישראל שהוא ממונה העובדי כוכבים. ואצ"פ

כפ א מיי פ"ב מה"ל מילה הלכה א סמג עשין כח טו"ש"ע י"ד סימן רכס סעיף א:

ל ב מיי פ"ט מהלכות נדרים הלכה כ סמג לאוין רמב טו"ש"ע י"ד סימן ריו סעיף תא:

לא ג מיי פ"ב מה"ל מילה הלכה א סמג עשין כח טו"ש"ע י"ד סימן רכס סעיף א:

לב ד מיי פ"ט מהלכות נדרים הלכה כ סמג עשין כח טור ש"ע י"ד סימן ריו סעיף מב:

לג ה מיי פ"ב מהלכות מילה הלכה א סמג עשין כח טו"ש"ע י"ד סימן רכס סעיף א ונכרז אלפס שנת סוף פרק ין דף סא:

סו"ל ג' יוחנן דאמר המול ימול כיון דישראל הוא אפי' גרלים כמהולים דמו אסתא נמי ככלל ישראל היא ומהלל:

לד ו מיי פ"ב מהלכות נדוא הלכה כ סמג לאוין מה טו"ש"ע י"ד סי קנה סעיף א:

לה ז מיי שם הלכה יא וסמג שם טו"ש"ע י"ד סימן קנו סעיף א:

לו ח ט מיי שם הל' ט י סמג שם טור וס"ע י"ד סי' קנה סעיף:

רבינו חננאל(המשך) כותי כיון שהוא מהול מל והולך עד שתצא נפשו ואמרין מאי טעמא דר' יוסי דכתיב המול ימול ליד ביתך וגר' המול ימול מכל מקום ואפילו כותי: אייתר מנין למילה בעובד כוכבים שהיא פסולה משום רב אמרי ואתה את בריתי תשמור ר' יוחנן אמר מהכא המול ימול ליד ביתך פ"י המהול ימול לאפקי עובד כוכבים דלאו מהול הוא: ואמרין מכדי רב ור' יוחנן תרייהו פסלי בעובד כוכבים מאי בינייהו ואמרין ערבי מהול וגבגוני פ"י גבגוני מוכי אברהם הם ומהולים ושוכנים בהוי גבגונים לפיכך נקראים גבגונים לרב אפילו אלו שהן מהולים פסולין דלאו בני ברית הן ור' יוחנן אמר כיון שמהולין הן שרי. ומקשינן וכי מולי עובדי כוכבים מהולין נקראין והתנן האומר קונם שאני נהנה לערלים מותר בערלי ישראל ואסור במולי עובדי כוכבים הנה ערלי ישראל וכו' הנה ערלי ישראל מולין הן חשובין ויהאך אוסר ר' יוחנן. אלא אשה איכא בינייהו רב אסר אשה למול דלאו בת ברית היא ור' יוחנן שרי דאשה כדמהילא דמאי. ומקשינן לרב איני והכתיב ויתקח צפורה צר ורחי קרי ליה ותקח כלומר עשתה אחרים שיקחו וכן פ' ותכרת. איבעי תימא צפורה אתחלה ומשה רבינו גמר המילה: **במתני'** של ישראל שהוא ממונה העובדי כוכבים. ואצ"פ

^[1] נראה מזה דרבינו לא גרים אלא לעולם איפוך אלה קן כתייתא דאסור לכמוי למול ישראל ר"י הנשיא הוא ופיקס לה מקרא דאפי' כותי אסור למול וצ"ע

עין משפט
נר מצוה

כו:

רַחֲיִי שעה לא חיישינן. והא דאמרין ציומא (דף פה.) מפקחין עליו את הגל בשבת לחוש לחיי שעה אלמא חיישינן דליכא למימר דהכא והתם עבדינן לטובתו דהתם אס לא תחוש ימות והכא אס תחוש ולא יתרפא מן העובד כוכבים ודאי ימות וכאן וכאן שצקינן

הודאי למיעבד הספק: **לא ישא**

ויתן עם המינים. פי' להאריך עמהם בדברים פן ימשכוהו: **שאני** מינות דמשבא. לכאורה משמע דאפי' מרופא מומחה שמתרפאין מהן מ"מ מן המינין אסור להתרפאות שום חולי וא"ת דהא לקמן (דף כח.) בשמעמין ר' אבהו קיבל סמא מן יעקב מינהא י"ל דאף צמיים לא אסרו אלא ברפואה שמזכיר זה שם עבודת כוכבים ואומר שהעבודת כוכבים מועלת לכך ובהא ודאי אתי לאמאוכי ואסור כי ההיא דירושלמי דהכא מעשה ברא"ל בן דמא בן אחותו של רבי ישמעאל שהכניס נחש ובה יעקב איש כפר סכניא שמו לרפאותו בשם רבו » ולא הניחו רבי ישמעאל וכן אס אמר הירופא אפילו אינו מין קח ממים של עבודת כוכבים פלונית או מעצים שלפני עבודת כוכבים אסור כדאמרין פרק כל שעה (פסחים דף כה.) בכל מתרפאין חוץ מעצי אשירה ואור"י דמיייר כגון שאומר לו שאותם מים או אותם עצים מועילין ולא אחרים ואין מתרפאין מהן ואפילו לחיי שעה לא חיישינן. אבני והתניא לא ישא ויתן אדם עם המינין » (ו) ואין מתרפאין מהן ואפילו לחיי שעה ומעשה כבן דמא בן אחות רבי ישמעאל שהכניס נחש ובה יעקב איש כפר » (ספא) [סכניא] לרפאותו ולא הניחו רבי ישמעאל דסבר אע"ג דבתיב וחי בהם ולא שימות בהם הני מילי בצנעא אבל בפרהסיא לא דתניא היה רבי ישמעאל אומר מנין שאם אומרים לו לאדם עבוד עבודת כוכבים ואל תהרג שיהרג ואל יעבור ח"ל וחי בהם ולא שימות בהם יכול אפי' בפרהסיא ת"ל ולא תחללו את שם קדשי. ופרקינן הא דתניא אין מתרפאין מהן אפילו לחיי שעה מן המינין כגון יעקב איש כפר (ספא) [סכניא] שהיה מין. ומאי טעמא דמינות משבא ומשום הכי אסור לשאת ולתת עמהן. אמר רבי יוחנן כל

- (א) נראה דצ"ל סה זה פה לך וסם זה רע לך.
- (ב) פי' סופרין.

אין מעמידין פרק שני עבודה זרה

סבר. העובד כוכבים: שיולי קא משייל. האי ישראל מדלג בעי לאיתסי מנאי לא סמיך עלי ושיולי קא משייל לנסותי אס אומר לו אמת: **ספק חי ספק מת**. חולי שאס לא ירפאנו רופא ספק יחיה ספק ימות אין מתרפאין מהן דעובד כוכבים ודאי קטיל ליה ומוטב שינת אולי יחיה: **ודאי מס מתרפאין**.

היכא דידעינן שאס לא ירפאנו ימות ואין כאן ישראל לרפאותו מתרפאין מהן דעובד כוכבים מאי עביד ליה הא בלאו הכי מיית ושמא ירפאנו מה העובד כוכבים: **חיי שעה**. שהעובד כוכבים ממחר להמייתו ושמא יוס או יומים יחיה: **אס אמרנו נבוא העיר**. בארבעה אנשים מאורעים כתיב. אס אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואס ישבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אל מחנה ארס אס יחיונו ונחיה ואס יימתנו ומתנו: **והאיכא חיי שעה**. ומיתה » [מין]: **לא חיישינן**. שהעובד וסופו למות כאן: **יעקב איש כפר סכניא**. כדאמרינן^[פ] בפרק קמא (דף מ:).

מקרא מן הסורה. לקמיה מפרש ליה: **עד שינסה נשמומו**. צמותר: **וינסה נשמוך צטרה**. צמותר: **ופורץ גדר**. עובר על דברי חכמים ישכנו נחש כדלקמן: **איהו נמי חויה טרקיס**. והיה יכול להתרפאות ולהנצל ולחיות ע"י זה ולחויא דרצנן נמי לא נחוש שאינו נשכו היה יכול להתרפאות ולחיות: **חויא דרצנן לים לים אסופא** כלל. שאס נשכו נחש בצביל שעבר על דברי חכמים לא מעלה לו רפואה וימות אס היה מתרפא מנשיכה וסופו למות על ידי נשיכת צביריו שעובר על דברי חכמים חייב מיתה: **מאי כוס לים**. לדמא למימר מאי מקרא היה רואה להציא: **צפרהסיא**. יש חילול השם שיוצא [לחון] ולמדינן ממנו לחלל בקדושת השם: **כל מכה שמחללין עליה אס השפט**. דהיינו מכת סכנה אצל שאין זה סכנה מתרפאים ולית ליה דרב יהודה דאפילו ריבדא דכוסילתא לא מס' » (ו)

קדשי אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן **השבת אין מתרפאין** מהן ואיכא דאמרי אמר רבה בר בר חנה אמר ר"י **כל מכה**

איתין לר' אבה ושתה א"ר מנא אילו הוה ידע ר' אבה מן הן היוין לא הוה שמי אמר רב הונא מתניתין נמי אמרה כן אין מתרפאין בגלוי עריות התם נמי מיירי שאומר אותו דבר יועיל ולא אחר: **חז"א** דרבנן דר"ת ליה אבותא. (ז) פ"ה שכל העובר על דברי חכמים חייב מיתה וא"ת איהו נמי לא הוי אסותא י"ל דמעיקרא פריך הכי » איהו נמי חויא טרקיה ולמה לא הניחו ר' ישמעאל להתרפאות שהרי אס ישכנו פעם אחרת יתרפא גס ממנה ומסיק חויא דרבנן דלית ליה אסותא אותו ישכנו ולא יתרפא עוד ומוטב שימות בנשיכת נחש זה וכאי בלא פריצא גדר ולא ימות חייב צפריצא גדר » **יבוא** אפילו בפרהסיא ת"ל **ו**אל תחללי את שם קדשי. ומיחו רבנן פליגי עליה דר' ישמעאל בפרק בן סורר (סנהדרין דף עד.) ואמרי דצפרהסיא אפי' מזה קלה יהרג ואל יעבור וצנעא יש חילוק בין עבודת כוכבים לשאר מצות דבשאר מצות יעבור ובעבודת כוכבים יהרג ולר' ישמעאל אין שום חילוק דצנעא בכוין יעבור ואל ייהרג ובפרהסיא בכוין יהרג ואל יעבור ומעשה דבן דמא פרהסיא הוה ולפיכך לא הניחו רבי ישמעאל ולפי זה נוכל לומר דהא דעבד ליה יעקב מינהא לר' אבהו לקמן בשמעמין (דף כח.) צנעא הוה ובשאלתות דרב אחאי (פרשת וארא) פוסק כרבנן דר' ישמעאל וכן מוכח סוגיא דתלמודא פ"ב דכתובות (דף יט.) דלמחר רבא מי איכא מידי דאילו אתו עדים לקמן לאתלובי אמרינן לכו תחמומו שקר ואל תהרגו » דאמרין אין לך דבר שעומד בפני פיקוח נפש אלא עבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכות דמים והיינו כרבנן דאי כר' ישמעאל אי צנעא אפי' עבודת כוכבים נמי ואי צפרהסיא אפי' שאר עבירות נמי לא אצל קשיא דרבא גופיה אמר לקמן פרק ר' ישמעאל (דף נה.) הכל היו בכלל לא תעבד כשפרט לך הכתוב וחי בהם יאל אונם והדר כתיב לא תחללו ואפי' באונם כאן צנעא כאן צפרהסיא משמע אתאן לר' ישמעאל וצ"ע » ואס רצא להחמיר על עצמו אפי' בשאר מצות רשאי כמו ר' אבה בר זימרא דירושלמי שהיה אצל עובד כוכבים א"ל אכול נבלה ואי לא קטלינא לך א"ל אי בעית למיקטלי קטול ומחמיר היה דמסתמא צנעא הוה: **כל מכה שמחללין עליה את השבת אין מתרפאין** מהן. ופ"ה ופליג אדרב יהודה דלמר לעיל אפי' ריבדא דכוסילתא לא מתסנין מינייהו וקשה דלעיל כי פריך מרב יהודה למאי דמפרש ריפוי ממון אין זו סכנה ומסיק ממון בהמתו נפשות גופו והיינו דרב יהודה ה"ל לאחוי על מתני' מילתא דר' יוחנן דמפליג בין שיש זו סכנה לאין זו סכנה וה"ל למפריך ולרב יהודה מאי איכא למימר אלא לאו שמע מינה דליכא מאן דפליג עליה דרב יהודה לכך נראה לר"ת דודאי לא פליגי ור' יוחנן איירי בחולה וביש זו סכנה כגון מכה שמחללין עליה את השבת אין להתרפאות מהן כי לא מרעי נפשייהו זה כי אס ימות דמצי לאשתמוטי ולומר מסוכן היה ובי אין זו סכנה מותר להתרפאות ואף כשאינו מומחה דודאי לא ימיתנו דלא מצי לאשתמוטי ואי קטלי נפשייהו אצל צבירי כגון ריבדא דכוסילתא מיהא אסור שהעובד כוכבים מויקו ואינו חושש כי לא מרע נפשה אס ימיתנו שיאמרו העולם בודאי צמוד הזיקו מפני שהיה שונא וא"ת לעיל כי פריך מרב יהודה אמאי לא אוקי לה מתני' בחולה דליכא לפלוגי בין אין זו סכנה ליש זו סכנה וכדקס"ד מעיקרא ממון אין זו סכנה נפשות יש זו סכנה ור' יהודה צבירא הוא דאיירי וי"ל דמשמע ליה דמתניתין מיירי בכל ענין בין צבירא בין בחולה ואי מוקמת ליה כדמעיקרא ריפוי ממון דשרי לא יא אלא בחולה ואין זו סכנה אצל השתא דממון דנפשות ונפשות גופו איירי בכל ענין בין צבירא בין בחולה שיש זו סכנה אי נמי יחא ליה לפרש מתניתין דהכא כההיא דגדרים (דף נח:) המודר הנאה מחבירו מרפאכו ריפוי נפשות אצל לא ריפוי ממון ומפרש התם (דף מא:) ממון בהמתו ונפשות גופו והתם ליכא לשנויי ממון אין זו סכנה נפשות יש זו סכנה משום דס"ל דכל דבר של גוף חייב לרפאותו וכל מה שאמרנו שאסור צבירא וחולה שיש זו סכנה היינו ברופא שאינו מומחה אצל במומחה מותר כדלמר ר' יוחנן לעיל אס היה מומחה לרצים מותר ועל זה אלו סומכין להקיז דם מן העובדי כוכבים דלגבי הקזה כל המקזיזים מומחים הם:

מכה

מסורת הש"ס

(א) [צ"ל רבה.] (ב) [מוספי' דחולין פ"ב ה"ו.] (ג) שילתה נשמומו צמותר כל"ל ר"מ, (ד) [גת קי.] (ה) לקמן נד. יומא פה: סנהדרין עד., (ו) [סנהדרין עד.] (ז) כס"א: שמא ימותם, (ח) כס"א: מתלמדי ישו כדאמרינן, (ט) כס"א טספ: יטו, (י) [וע"ע מוס' שבת קי. ד"ה מוילא.] (כ) דלמחר מר כל"ל ר"מ, (ל) [וע"י מוספות לקמן נד.] ד"ה הא צנעא ותוספות כתובות יט. ד"ה דלמחר,

תורה אור השלם

- אם אָמְרנו נבוא הָעִיר וְהָרֶעֶב בְּעִיר וְנָתַנו שָׁם וְאָם יִשְׁכְּנוּ פֹה וּמָתוּ וְעָתָה לְכוּ וְנָפְלָה אֵל מִנְּהָה אֲרָם אִם יִחְיֶנוּ בְּנִהָה וְאָם יָמֻתוּ וְנָתַנו מַלְכִים בִּז דּוּ
- דַּחַר גּוֹרָץ בּו יִפּוּל וּפָרֵץ גָּדֵר יִשְׁכְּנוּ נָחֹשׁ: קהלת י ח וּשְׁמִרְתָּם אֶת חֻקֶּיהָ וְאֶת מִשְׁפָּטֵי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֲתָם הָאֱדֹם וְחֵי בָהֶם אֲנִי יִי: וַיִּקְרָא יְהוָה וַיִּמְתְּנוּ
- וְלֹא תִחְלְלוּ אֶת שֵׁם קִדְשִׁי וְתִקְדַּשְׁתִּי בְּחוּךְ בְּנִי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יי מְקֻדָּשָׁבם:

ויקרא כב לב

גליון הש"ס

תוס' ד"ה חז"א וכו' וא"ת איהו נמי. עיין פשוט בשל"ח חז"ר סימן רכט:

הגהות הב"ח

(א) גמרא ודאי מת מתרפאין מהן ודאי מת מתרפאין מהן האכ"א חיי שעה: (ב) רש"י ד"ה כל מכה וכו' לא מתסנין מינייהו הס"ד: (ג) תוס' ד"ה חויא וכו' פ"ה שכל העובר. י"ב לריך לומר שלא היה לפניו פריש"י שלטו ועיין פי' דבור זה בשו"ת דברי ריבות סימן ר"ג צטוב טעם:

מוסף רש"י

ת"ל ולא תחללו. צפרהסיא איכא חילול השם וצריך לקדש את השם חזיו ומקדשתי, שמוסר נפשו על אהבת יוצרו (סנהדרין עד.).

מסורת הש"ס

(א) שנת קט"ו, (ב) ש"ל אלעזר; (ג) שם קהל. ויפלה יח'; (ד) יומא פה; (ה) [נס]; (ו) נע"ש היטב ונפשי"י דסס'; (ז) נע"ש; (ח) נכרמות יט. ויזין; (ט) ווע"ע מו"ס חולין ט: ד"ה תמור;

תורה אור השלם

1. וְאָמַר שְׁמוֹשׁן תְּחֻת נַפְשִׁי עִם פְּלִשְׁתִּים וַיֵּט בְּבֶח וַיִּפֹּל הַבֵּית עַל הַסִּרְיִים וַיַּעַל כָּל הָעָם אֲשֶׁר בּו וַיִּזְוֶהוּ הַמְּחִים אֲשֶׁר הִנִּיחַ בְּמִוְתּוֹ רַבִּים מֵאֲשֶׁר הִנִּיחַ בְּחַיֵּיהֶּ: שופטים טו ז

גליון הש"ס

גמרא ורמא ליה יעקב פיגמא. עיין מגילה דף כג ע"א תוספות ד"ה אמר ונע"ק:

הגהות הב"ח

(א) נב' (אמר רב שמן בר אבא וכו' את השבת) תלמי' וי"צ ס"א א"ר שמון בר אבא א"ר יוחנן מכה של חלל אינה צריכה אומדן והאי אישתא צמיירתא גמי כמכא של חלל דמיא קן גורס האלפסי כפרק שמונה עשרה ויעין פיוטא דנביא ה"ר נבס המגדנין: (ב) שם לאסוקי גדרא דיבנא. י"ב עיין בעיקר: (ג) רש"י ד"ה מלי שנייה וכו' את השבת הס"ד ותלמי' מ"ה גב הרגל וגב היד ממחלין את עליהבת את השבת אע"פ: (ד) ד"ה ניקרא מקלקלתא. י"ב וכן הוא בב"ק דף כא:

לעזי רש"י

מלווי"ד [מלווי"ד]. קדחת. ידנבי"ש [יניצבי"ש]. חנוכיים. מינשג"א [מונשג"א]. פְּתוֹת הַה (מחלה). פשוטי"ר. מדרס. קרישיון. שחלים. מול"ט [ב"ר מלנ"ט]. דלקת שקדים מוגלתית. רוד"א. פִּיגֵם (נבחה). אפי"ר. רחפס. קלוג"ג. נפחיות.

מוסף רש"י

גב הרגל. גמרא קשה ומסוקן (שבת פסוק). לא יגמע בהן את החומץ. לפואה. דכל רפואה בשבת גזר זה רבנן משום שחיקת סממנים שאיז אב מלמדת טומן (ביצה יח.). חש בצפדינא. חולי השיניים והמתיכס ומתמחל צפה וגומר צנני מעיים ומסוקן הוא (יומא טז). חמשא ומונלי שבתא. יוס ה' בשבת ועבר שנת (שם), חילול השם. שהא סקורה שעבר על שגועתו (שם), דגילי לה מעיקרא. מההיא שעמא גלי לה לא נשבעתן קי כי

ק אמרתי (שם). מאי סימניה. של אותו חולי, רמי מידי בי כבי. כשטמן כלום בשניו, ומיייתי דמא מבי דרי. וז הדס שחור שניו (שם). מומאי הוי. על ידי מה צא החולי הזה (שם), ומחמומי חמימי. האוכל פת תמה יומי מדי (שם, ושם). צמורתי חמימי דחייס'. ומשורירי. שעבר עליו הלילה (שם). כסא דהרסנא. גזיס ממוגזס עם הקמח שממן שלחן (שם). משחא דאוורא בגדפא דאוורא. שומן מוח עלם קטן שנרשע מכף העוף שקורין כמיי"ל (שם). אמרא חדתא. על מר מדש שקורין פשוט"ר (שם). ודביק ביה דדרי. הדנק בשורת השינים (שם, ושם: בבבי דדרי).

שאלון לר' אליעזר דתיעבר קומי או ישמע קולה ולא ימות ואמר לון ימות ולא כן איכא דאמרי אשת איש הות איכא דאמרי פגור הות אבל נתן עיניו בה והיא כאשת איש א"ר חנינא זאת אומרת שאין מתרפאין בשפיכות דמים דתנן באתולת פ"ז האשה המקשה לילד מחתנין הורלד במעיה ומצינאן אותו אברים אברים מפני שחיה קודמין לחייו. יצא רובו אין נוגעין בו שאין דוחין נפש מפני נפש דוחי רב חסדא שניא היא תמן דלא נורע מי הורג את מי: האי פדעתא סכנה ומחללין עליה את השבת פי' פצע כדמתי' פצע פידעא. פי' גרדא דיבלא גירודיס שגורדת מעשב שנקרא חצב בלשון רבנן. ניקרא מקוקלתא חתיכה של רעי מן האשפה. פי' עינבתא מורסא שצומחת בבשר בני אדם כמו ענבה והיא שחורה סכנה. סימטא פרונקא דאשתא היא פי' נפחא אדוממת שלוחה של חמות היא כלומר חמות גדולה באה אחריה. פי' קוטילי המכה שוככה בעת שזוהו אצבעו בגודלו ומכה המכה

של חלל. בחלל גופו: מאי בינייהו.

דיומא (דף פד.) דכל מכה של חלל מחללין עליה את השבת: (ו) גב היד. מחללין שבת אע"פ שאינה של חלל ללישנא קמא אין מתרפאין

אבל ללישנא בתרא מתרפאין דהואיל

לחך ליה לסמא ומעצירו: שזריכה

אומד. שמסוכנת כ"כ שזריך לאמדו

אס יחיה ואס ימות: מכה של חלל

אינה זריכה אומד לא גרסינן לה:

אישאא זמירפא. חולי חמה צלע"ז

מלווי"ד. זמירפא לשון שריפה וחמימות

ודוגמתו צהכונס כאן לדיר (ב"ק דף ט.)

לזמרא זמורי: מן השפס. שפתיים:

כבי. ויניצ"ש: דאקושי. קשין הן:

לא ינמע. בשבת דכל רפואה אסרו

חכמים לעשותה בשבת היכא דליכא

סכנה משום שחיקת סממנין במסכת

שבת (דף נג.): לפדינא. חולי השינים

ובצלע"ז מישג"א: מטרוניפא. עובדת

כוכבים הימה: ענדה. ליה רפואה

חמשא בשבתא ומעלי בשבתא:

בשבתא מאי. איעביד דלא מצינא

למיימי גבז מפני תלמודי בני כלה:

דרשה צפירקא. לימד הרפואה לכל:

חילול השס. דלחיה סכרה אישתבע

ועבר אשבעתיה: דגלי לה מעיקרא.

משעה שגילתה לו אמר לה דעי שלא

נשבעתי ולא אמרתי באלהא דישראל

אלא לאלהא דישראל: אלמא. מדדעי

לאסויי בשבתא כמכה של חלל דמיא

ולקמיה פריך כיון דהכי הוא היכי

מיתסי מעובד כוכבים והאמר רבי

יוחנן כל מכה שמחללין עליה [את

השבת] אין מתרפאין מהן והכא לא

גרס לה עד לקמן: פ"ג אלמא כמכה

של חלל דמיא אמר רב נחמן בר יצחק

שאני לפדינא הואיל ומתחיל צפה וגומר

צנני מעיים: מאי סימניא. למידע

דהוא לפדינא: רמי מידי בי כבי ואסי

דמא מצי דרי. כשנותן כלום לתוך

פיו יוצא מצין שינוי דס: דרי. הן

שורות השינים: מקריבוי קריבי דחיי.

מאכל של חיטין ואכלו כשהוא לזון

מאלד צימי חורף: כסא דהרסנא.

דג שטיגנאו בשומן היוצא ממנו עם

הקמח: מאי ענדה ליא. מטרונא

לרבי יוחנן: משחא דאוורא בגדפא

דאוורא. שמן אוורא הממחי צאור

וסכתו ע"י אחד מכנפי האווז על שיניו

בצנחן: טייעא. ישמעאל: קשייפא

דיוסי. גרעינין של יותיס: דלא מלו

חילפא. שלא הביאו שלש: וקלגשו

אמרא חדפא. ליצן צאור מרא חדשה

פושטי"ר צלע"ז ושרפן עליו: ודיקן

בי דרי. בשורות שינים מצפנים:

אדס חשוד הוה. ומיתספי ממלכותא

למיקטליה: לחכושו לשקיה. להעביר הסם שהוא חזק.

רבי אבהו הוה קרוב למלכות כדלמרינן כסנהדרין (דף יד.) וצכתובות (דף יז.) דנפקי

אמתהא דבי קיסר ומשרו ליה ומזער למיני צבראי: שאני. היאם מטרוניתא דר' יוחנן: דרופא מומחה הוה. דלמרינן לעיל (דף סז.) אסי

היה מומחה לרבים מומר דלא מרע אנפשיה: פדעפא. פלע מכת חרב: מליפסק דמא. של פדעתא אס יוצא יומר מדלי: פלס

בחלא. ישקוהו שחלים בצומך. מחלי קרישו"ן צלע"ז: לאסוקי. להעלות צצר שחמה המכה: גרדא דיבנא. עשצ ששמו צבנא כי

ההוא דסוטה (דף י.) קמי רפוקא גרידי דיבני: גירדא. שגורד שרשיה ונותן אותה גירדא עם גירדת עץ הסנה ועושה תצבוסת:

דאסנא. סנה: (ו) ניקרא מקיקלקלפא. תולעים שהתרנגולים מנקרין באשפה. מאשפות יריס אציין מתרגמינן מקלקלתא מריס חשוכא

(תהלים קיג): עיניבנא. אצבעות הדומה לענבא. מלנ"ט צלע"ז: פרוונקא דמלנאכא דמיסותא הוה. כלומר מסוכן הוא להמית:

טיגנא דבוצשא. עשצ הנקרא רוד"א צלע"ז ושוחקים אותו עם הדבש: כרפפא. אפי"א צלע"ז: צטייליא. יין חזק מאד ומין יין

הוא כדלמרינן לקמן (דף ג.) טילא חריפפא דמלרי ויקי: אדסכי. צעוד שהוא מחזר אחר סממנין אלו: עינבנא צב מינא. עינבנא מענבי

הגפן. צב מינא דוגמתה אס גדולה גדולה ואס קטנה קטנה: ויגאגד עליה. יגלגל עליה: חיוורסי לחיוורסי. לאצבעות לבן ענבה

לצנה: סימטא. קלו"ג צלע"ז נפח העומד בצלם: פרוונקא דאישאא הוה. ע"י חולי ששמו חמה הוא הוה וסימן הוא לה: שישין

איפקוטלי. מכת אכזב זרדה מדביקה בגודלו ושומטה ומכה צפזורניה: ואי חיוור רישיה. נתבשל להוציא הליחה היא רפואתו:

לזו מן עינא אסיר שמואל אמר אהן רוק תפל אסור לעין בשבת מינה את לילף לחזותיה וכן עורדענא סכנה הדא גומרתא סכנה ונתחין עליה א) רומץ בשבת ר' יהושע בן לוי הוה ליה קורוס ואורון ליה ר' חנינא ר' יונתן משחקו תחולפין ומיתן גז חמרא עתיקא ומישתי דלא ליסתכן ר' יעקב בשר"י יוחנן בכל מתרפאין חוץ מעבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכות דמים עבודת כוכבים כגון דאמר ליה הבא עלין של עבודת כוכבים וכן כל כיוצא בהן אמר רב הונא זאת אומרת שאין מתרפאין בגילוי עריות דתני הותרה שבת מכללה פי' להתרפות בדבר סכנה ובמכה של חלל כדאמרן נערה המאורסה לא הותרה מכללה ואפילו להתרפות כהדא חד בר נש רחם איתתא ואיסתכן

לזו מן עינא אסיר שמואל אמר אהן רוק תפל אסור לעין בשבת מינה את לילף לחזותיה וכן עורדענא סכנה הדא גומרתא סכנה ונתחין עליה א) רומץ בשבת ר' יהושע בן לוי הוה ליה קורוס ואורון ליה ר' חנינא ר' יונתן משחקו תחולפין ומיתן גז חמרא עתיקא ומישתי דלא ליסתכן ר' יעקב בשר"י יוחנן בכל מתרפאין חוץ מעבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכות דמים עבודת כוכבים כגון דאמר ליה הבא עלין של עבודת כוכבים וכן כל כיוצא בהן אמר רב הונא זאת אומרת שאין מתרפאין בגילוי עריות דתני הותרה שבת מכללה פי' להתרפות בדבר סכנה ובמכה של חלל כדאמרן נערה המאורסה לא הותרה מכללה ואפילו להתרפות כהדא חד בר נש רחם איתתא ואיסתכן

לזו מן עינא אסיר שמואל אמר אהן רוק תפל אסור לעין בשבת מינה את לילף לחזותיה וכן עורדענא סכנה הדא גומרתא סכנה ונתחין עליה א) רומץ בשבת ר' יהושע בן לוי הוה ליה קורוס ואורון ליה ר' חנינא ר' יונתן משחקו תחולפין ומיתן גז חמרא עתיקא ומישתי דלא ליסתכן ר' יעקב בשר"י יוחנן בכל מתרפאין חוץ מעבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכות דמים עבודת כוכבים כגון דאמר ליה הבא עלין של עבודת כוכבים וכן כל כיוצא בהן אמר רב הונא זאת אומרת שאין מתרפאין בגילוי עריות דתני הותרה שבת מכללה פי' להתרפות בדבר סכנה ובמכה של חלל כדאמרן נערה המאורסה לא הותרה מכללה ואפילו להתרפות כהדא חד בר נש רחם איתתא ואיסתכן

כח.

פרק שני עבודה זרה

מכּה שֶׁל חֵלֶל. פ"ה כסננד חלל הגוף וצירושלמי מפרש כל שאו

מן החלל ולפנים: **מכּה** שע"ג היר. פי' היינו חולי

שעלה שם מאליו או שלא ע"י מכת חרב אבל מכת חרב אמרינן בכל

מקום דמחללין עליה את השבת כדאמר שמואל בצמון האי פדעתא

מחללין עליה שבת דסכנה היא

ומפרשים פדעתא מכת חרב:

איבא בינייהו גב היר. ה"ה דהוה

מלי למימר איכא בינייהו

פדעתא ומכּה שהיא זריכה אומד:

בבי. פ"ה מקום מושב השניים

ויניצ"ש וקשה דקאמר

צמון כיון דאקושי ועוד דצפרק אלו

טרפות (חולין דף נט.) גבי אריא נסור

כבי ושיני ואין דרך להיות היוניצ"ש

נשרות וכן צהסונל (ב"ק דף צג):

שיתין תכלי מטו לככא דקל חצריה

שמע וצסוק המפקיד (ב"מ דף מצ):

גבי ההוה תורא דלא ה"ל כבי ושיני

למיכל לך נראה לפרש כבי הם שנים

גדולות מישאלי"ס צלע"ז ושיני הם

האחרות **ו**: **תַּחֲלִי** בחלא. ישקוהו

שחלים בצומן קרשו"ן וי"מ לשום על

המכה: **בַּמִּירְיִיא**. פ"ה חזק

כדלמרינן לקמן (דף ג.) טילא חריפא

דמלרי ויקי ומיחו מלינו טילא יין

חלש דלמר פרק מי שאלחו (גיטין

דף ע.) גריעא דכולהו טילא חיורא:

שוריני

אי צריכנא מאי אמרה אשתבע לי דלא מוגלית אישתבע לה לאלהא ישראל

לא מוגלינא גלייה ליה למחר נפק דרשה בפירקא והא אישתבע לה לאלהא

דישראל לא מוגלינא אבל לעמיה ישראל מוגלינא והאיכא חילול השם ידגלי

לה מעיקרא אלמא כמכה של חלל דמיא אמר רב נחמן בר יצחק שאני

צפדינא הואיל ומתחיל בפה וגומר בבני מעיים **ו**מאי סימניה רמי מידי בי כבי

ומיייתי דמא מבי דרי ממאי הוי מקרירי קרירי דחייט ומחמומי חמימי דשערי

ומשויורי כסא דהרסנא מאי עבדא ליה א"ר אחא בריה דרבא מי שאור ושמן

זית ומלח **ו**ומר בר רב אשי אמר משחא דאוורא בגרפא דאוורא אמר אביי

אנא עבדי כולחו ולא איתסאי עד דאמר לי ההוא טייעא אייתי קשייתא

דויתא דלא מלו תילתא וקלגהו אמרא חדתא ודביק **ו**ביה דדרי עבדי

הכי ואיתסאי ורבי יוחנן היכי עביד הכי והאמר רבה בר בר חנה אמר

רבי יוחנן כל מכה שמחללין עליה את השבת אין מתרפאין מהן **ו**אדם חשוב

שאני והא רבי אבהו דאדם חשוב הוה **ו**רמא ליה יעקב מינאה סמא אשקיה

ואי לא רבי אמי ורבי אסי דלחכוהו לשקיה פסקיה לשקיה דרבי יוחנן **ו**רופא

מומחה הוה דרבי אבהו גמי רופא מומחה הוה שאני רבי אבהו דמוקמי

ביה מיני בנפשייהו יתמות נפשי עם פלשתים אמר שמואל **ו**האי פדעתא

ולאסוקי גרדא דיבלא וגירדא דאסנא או ניקרא מקיקלקלמא אמר רב

ספרא האי עינבתא פרוונקא דמלאכא דמותא היא מאי אסותא טיגנא

דובושא או כרפסא במיליאי אדחכי והכי ליתי עינבתא בת מינא וגיגדר

עילוי חיוורתי לחיוורתי ואוכמתי לאוכמתי אמר רבא האי סימטא פרוונקא

דאשתא היא מאי אסותא למחייה שיתין איתקוטלי וליקרעיה שתי וערב

והני מילי דלא חיוור רישיה אבל חיוור רישיה לית לן בה רבי יעקב חש

בפיקעא

לזו מן עינא אסיר שמואל אמר אהן רוק תפל אסור לעין בשבת מינה את לילף לחזותיה וכן עורדענא סכנה הדא גומרתא סכנה ונתחין עליה א) רומץ בשבת ר' יהושע בן לוי הוה ליה קורוס ואורון ליה ר' חנינא ר' יונתן משחקו תחולפין ומיתן גז חמרא עתיקא ומישתי דלא ליסתכן ר' יעקב בשר"י יוחנן בכל מתרפאין חוץ מעבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכות דמים עבודת כוכבים כגון דאמר ליה הבא עלין של עבודת כוכבים וכן כל כיוצא בהן אמר רב הונא זאת אומרת שאין מתרפאין בגילוי עריות דתני הותרה שבת מכללה פי' להתרפות בדבר סכנה ובמכה של חלל כדאמרן נערה המאורסה לא הותרה מכללה ואפילו להתרפות כהדא חד בר נש רחם איתתא ואיסתכן

לזו מן עינא אסיר שמואל אמר אהן רוק תפל אסור לעין בשבת מינה את לילף לחזותיה וכן עורדענא סכנה הדא גומרתא סכנה ונתחין עליה א) רומץ בשבת ר' יהושע בן לוי הוה ליה קורוס ואורון ליה ר' חנינא ר' יונתן משחקו תחולפין ומיתן גז חמרא עתיקא ומישתי דלא ליסתכן ר' יעקב בשר"י יוחנן בכל מתרפאין חוץ מעבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכות דמים עבודת כוכבים כגון דאמר ליה הבא עלין של עבודת כוכבים וכן כל כיוצא בהן אמר רב הונא זאת אומרת שאין מתרפאין בגילוי עריות דתני הותרה שבת מכללה פי' להתרפות בדבר סכנה ובמכה של חלל כדאמרן נערה המאורסה לא הותרה מכללה ואפילו להתרפות כהדא חד בר נש רחם איתתא ואיסתכן

לזו מן עינא אסיר שמואל אמר אהן רוק תפל אסור לעין בשבת מינה את לילף לחזותיה וכן עורדענא סכנה הדא גומרתא סכנה ונתחין עליה א) רומץ בשבת ר' יהושע בן לוי הוה ליה קורוס ואורון ליה ר' חנינא ר' יונתן משחקו תחולפין ומיתן גז חמרא עתיקא ומישתי דלא ליסתכן ר' יעקב בשר"י יוחנן בכל מתרפאין חוץ מעבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכות דמים עבודת כוכבים כגון דאמר ליה הבא עלין של עבודת כוכבים וכן כל כיוצא בהן אמר רב הונא זאת אומרת שאין מתרפאין בגילוי עריות דתני הותרה שבת מכללה פי' להתרפות בדבר סכנה ובמכה של חלל כדאמרן נערה המאורסה לא הותרה מכללה ואפילו להתרפות כהדא חד בר נש רחם איתתא ואיסתכן

לזו מן עינא אסיר שמואל אמר אהן רוק תפל אסור לעין בשבת מינה את לילף לחזותיה וכן עורדענא סכנה הדא גומרתא סכנה ונתחין עליה א) רומץ בשבת ר' יהושע בן לוי הוה ליה קורוס ואורון ליה ר' חנינא ר' יונתן משחקו תחולפין ומיתן גז חמרא עתיקא ומישתי דלא ליסתכן ר' יעקב בשר"י יוחנן בכל מתרפאין חוץ מעבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכות דמים עבודת כוכבים כגון דאמר ליה הבא עלין של עבודת כוכבים וכן כל כיוצא בהן אמר רב הונא זאת אומרת שאין מתרפאין בגילוי עריות דתני הותרה שבת מכללה פי' להתרפות בדבר סכנה ובמכה של חלל כדאמרן נערה המאורסה לא הותרה מכללה ואפילו להתרפות כהדא חד בר נש רחם איתתא ואיסתכן

לזו מן עינא אסיר שמואל אמר אהן רוק תפל אסור לעין בשבת מינה את לילף לחזותיה וכן עורדענא סכנה הדא גומרתא סכנה ונתחין עליה א) רומץ בשבת ר' יהושע בן לוי הוה ליה קורוס ואורון ליה ר' חנינא ר' יונתן משחקו תחולפין ומיתן גז חמרא עתיקא ומישתי דלא ליסתכן ר' יעקב בשר"י יוחנן בכל מתרפאין חוץ מעבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכות דמים עבודת כוכבים כגון דאמר ליה הבא עלין של עבודת כוכבים ו